

Hub Holland Hub

De Deltametropool is dood, leve de Provincie Holland!. Het beestje Deltametropool krijgt dus toch een andere, betere naam en dat is meer dan symbolisch. Dat is tenminste de conclusie die je kunt trekken, nu Dirk Frieling himself voorstelt de twee provincies Noord- en Zuid-Holland te laten fuseren tot één Provincie Holland. Utrecht is kandidaat-lid.

Frieling was de grote inspirator achter het gedachtegoed van de Vereniging Deltametropool en nam gisteren afscheid met een zogenaamd Congres Hollandwet. Die wet moet de fusie regelen, vindt Frieling. En niet op zijn elfendertigst: in 2008 moet dit varkentje gewassen zijn. Zo krijgt de bestuurlijke vernieuwing in dit rampjaar van D66 vanuit de ruimtelijke hoek toch nog een forse impuls.

Het is aan Frieling te danken dat dit op zo'n constructieve manier gebeurt. Het hele proces van de Deltametropool is immers een psychiatrische behandeling van een dreigende bestuurlijke burn-out. Diepere grond voor die behandeling is de Hollandse angst voor de metropool. De bevrijding van die angst schept ruimte creatief na te denken over de kansen en ontwikkelingsmogelijkheden op Europees niveau. Dat is dan ook gebeurd. Vanuit de Vereniging Deltametropool zijn de plannen Waterrijk en in minder mate Deltanet hier concrete voorbeelden van.

Nu het op de vertaling naar de praktijk aankomt loopt het proces echter hopeloos vast op te hoge ambities, remmers in vaste dienst en het bestuurlijke kluitjesvoetbal in deze virtuele metropool. Het mag dan ook niet verbazen dat op het afscheidsfeestje van Frieling de joker wordt getrokken. Ad Geelhoed verzorgt de sleutelrede. Hij doet nu iets Europees, maar heeft destijds met de Commissie Geelhoed voorgesteld om bestuurlijk door te pakken naar een viertal landsdelige en sterkere `provincies'. Deze oefening in vitaal middenbestuur is deskundig in de la van minister Remkes verdwenen, wat nog steeds een schande is.

Het congres is in ieder geval zo georkestreerd met sprekers dat dit wel moet leiden tot een oproep aan de politiek om serieus werk te maken van het middenbestuur. De Hollandwet is dan een wat ludieke aansporing daartoe. Want twee provincies fuseren, één waterschap en vervoerschap maken en ook nog publieke besluitvorming via internet versnellen is een overzichtelijke, maar decennia vragende agenda. Zoveel daadkracht is natuurlijk te veel gevraagd. Provincies zijn al helemaal in beslag genomen met het zichzelf opnieuw uitvinden.

De waterschappen fuseren dat het een aard heeft, wanhopig proberend het bleke, ondoorzichtige en verouderde imago af te schudden. Maar Frieling heeft alle gelijk van de wereld. Het is de hoogste tijd dat Holland bestuurlijk orde op zaken stelt, nu we op de bekende lijstjes wegzakken. Misschien dat hierdoor de noodzakelijke urgentie ontstaat. Tot op heden lukt dat niet erg. De Randstad Holland, met Amsterdam voorop, is namelijk nogal zelfvoldaan. Eigendunk is de levertraan van de geest, maar Amsterdam heeft duidelijk een paar lepeltjes te veel op. En als straks na 2007 onverhoopt Schiphol tot semi-hub wordt gemaakt is de Randstad een vleugellamme zwaan. Dat lijkt me dan ook de eerste opdracht. Zorgen dat de Noord- en Zuidvleugel van de randstad wat meer spieren krijgen. Met internationaal aansprekende projecten. Holland kan alleen vliegen met twee sterke vleugels.

Fred Schoorl, directeur Nirov in Cobouw van 14 maart 2005.